

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa W. W.

przeciwko D. M., Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w T. i (...)

Zakładowi Ubezpieczeń S. A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 sierpnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 października 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Powód we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to jest oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej wyraża się w tym, iż Sąd Apelacyjny błędnie nie uznał za szkodę kwoty

49.359,81 zł wyegzekwowanej od niego bezprawnie, bo bez tytułu wykonawczego skierowanego przeciwko niemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę, że wartość przedmiotu zaskarżenia została przez powoda w skardze kasacyjnej oznaczona na kwotę 84.360 zł co odpowiadało wartości przedmiotu sporu przed sądami powszechnymi. Kwota ta w postępowaniu przed sądami powszechnymi obejmowała: 49.359,81 zł wyegzekwowane od powoda przez pozwanego komornika, 15.000 zł tytułem zwrotu kosztów jakie powód poniósł na wynajem lokali mieszkalnych i 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za uszczerbek na zdrowiu wywołany bezprawną egzekucją. Ze skargi kasacyjnej wynika, że powód nie kieruje żadnych zarzutów przeciwko oddaleniu powództwa i apelacji w części dotyczącej kwoty 15.000 zł, co oznacza, że skarga kasacyjna dotyczy kwoty 64.359,81 zł. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z zawartą w jego uzasadnieniu argumentacją wskazuje na wadliwość wyroku wyłącznie w zakresie kwoty 49.359,81 zł, nie odnosząc się w ogóle do kwestii oddalenia żądania zapłaty zadośćuczynienia, co do którego sądy uznały, że powód nie przedstawił żadnych dowodów, iż na skutek przeprowadzonej egzekucji doznał jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu. Przy takim uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie można nie dostrzec, że zdaniem skarżącego przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w postaci jej oczywistej zasadności występuje wyłącznie co rozstrzygnięcia dotyczącego kwoty poniżej ustawowego progu zaskarżenia wyroku skargą kasacyjną (art. 398² § 1 k.p.c.).

Ponieważ powód dochodził kilku roszczeń, ich wartość podlegała zliczeniu (art. 21 k.p.c.), stąd też ich suma nie prowadziła do odrzucenia skargi kasacyjnej z przyczyny wynikającej z art. 398² § 1 k.p.c., jednakże wykazanie istnienia przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej tylko w odniesieniu do jednego roszczenia o wartości poniżej 50.000 zł, nie pozwalało na przyjęcie skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. mając na uwadze okoliczności sprawy.

aj